

New York telt niet alleen een overweldigende hoeveelheid galleries, er is ook een grote non-profit scene. Kunstenaar Anouk Kruithof woont er al jaren. Ze neemt ons mee op haar fietsroute langs enkele van haar favoriete plekken.

Non-Profit New York

Door Anouk Kruithof

New York ken je nooit als je broekzak. De stad is zo dynamisch, continu in beweging, dat er altijd iets nieuws om de hoek te ontdekken is. Dat is voor mij de spannende magnetische aantrekkingskracht van die stad. Veel mensen zien New York alleen maar als een kapitalistische motor, die ook zijn weerslag vindt in het gigantische aantal commerciële galleries.

Onterecht, want er rouleert veel meer dan alleen kunstdollars.

Zo beschikt New York over een geweldige rijkdom aan alternatieve non-profit kunstruimtes, zoals White Columns, dat in 1971 werd opgericht door Jeffrey Lew and Gordon Matta-Clark als experimenteel platform, Artist Space, opgezet in 1972 door Trudie Grace en Irving Sandler

met als doel jonge kunstenaars te ondersteunen en natuurlijk The Kitchen, dat begon als kunstenaarscollectief in 1971 met Woody en Steina Vasulka en twee jaar later was uitgegroeid tot een officiële non-profit ruimte, waar nog steeds experimentele kunstenaars hun vooruitstrevende ideeën met gelijkgestemde collega's kunnen uitwisselen. Naast deze

Abby Lloyd, *A Slight Touch*, 2015, courtesy Cleopatra's, Brooklyn, NY, foto Marc Tatti

nog altijd actieve 'grote' vind je ook een aantal juwelen tussen de jongere 'kleine' ruimtes.

In Greenpoint, de Poolse wijk van Brooklyn, waar ik meer dan twee jaar woonde, zit sinds 2008 onder andere Cleopatra's, opgericht door Bridget Donahue, Bridget Finn, Colleen Grennan en Erin Somerville. Deze vier dames zijn allen ook nog fulltime werkend bij andere kunstorganisaties, zowel in de commerciële als in de non-profit sector. Deze vriendinnen vroegen zich af wat zij misten in hun huidige werk en hoe de samenwerking in een nieuw project hun leven kon verrijken. Cleopatra's ligt in een drukke winkelstraat en gaat vooral over de gemeenschap. Zij probeert kun-

kunstminnende publiek om naar Brooklyn te gaan om kunst te zien. Maar uiteindelijk zijn de geografische kunstgrenzen doorbroken en zorgt de gentrificatie van Brooklyn ervoor dat kunst hier nu aandacht krijgt.

Interstate Projects werd in 2011 opgericht door Tom Weinrich. De naam komt van de wegaanduiding Interstate die je tegenkomt wanneer je met de auto door Amerika rijdt. Het bord betekent dat je op een weg rijdt die door meerdere staten voert en dat deze staten op die manier met elkaar zijn verbonden. Het mooie van non-profit kunst ruimtes vind ik dat kunstenaars de grenzeloze mogelijkheid hebben om meer experimentele en grootschalige projecten te bewerkstelli-

weer uitstekend past bij zijn gedachten-goed over de gemeenschap.

In The Lower East Side (LES) heb ik mijn studio. Hier en in het aangrenzende Chinatown en SOHO heeft de afgelopen jaren een kunstexplosie plaatsgevonden. De ene na de andere nieuwe ruimte duikt op. Galeriers in Chelsea sluiten de deuren en verhuizen en masse naar Chinatown. De non-profit Participant INC had al veel eerder in de glazen bol gekeken en is sinds 2002 actief in de wijk, dus nog voordat het Japanse architectenbureau SANAA in 2005 het New Museum tot leven bracht, waarop vervolgens Isa Genzken in 2007 haar *Rose II* plantte.

Ik sprak met oprichter en directeur Lia Gangitano, die zich al bijna dertig

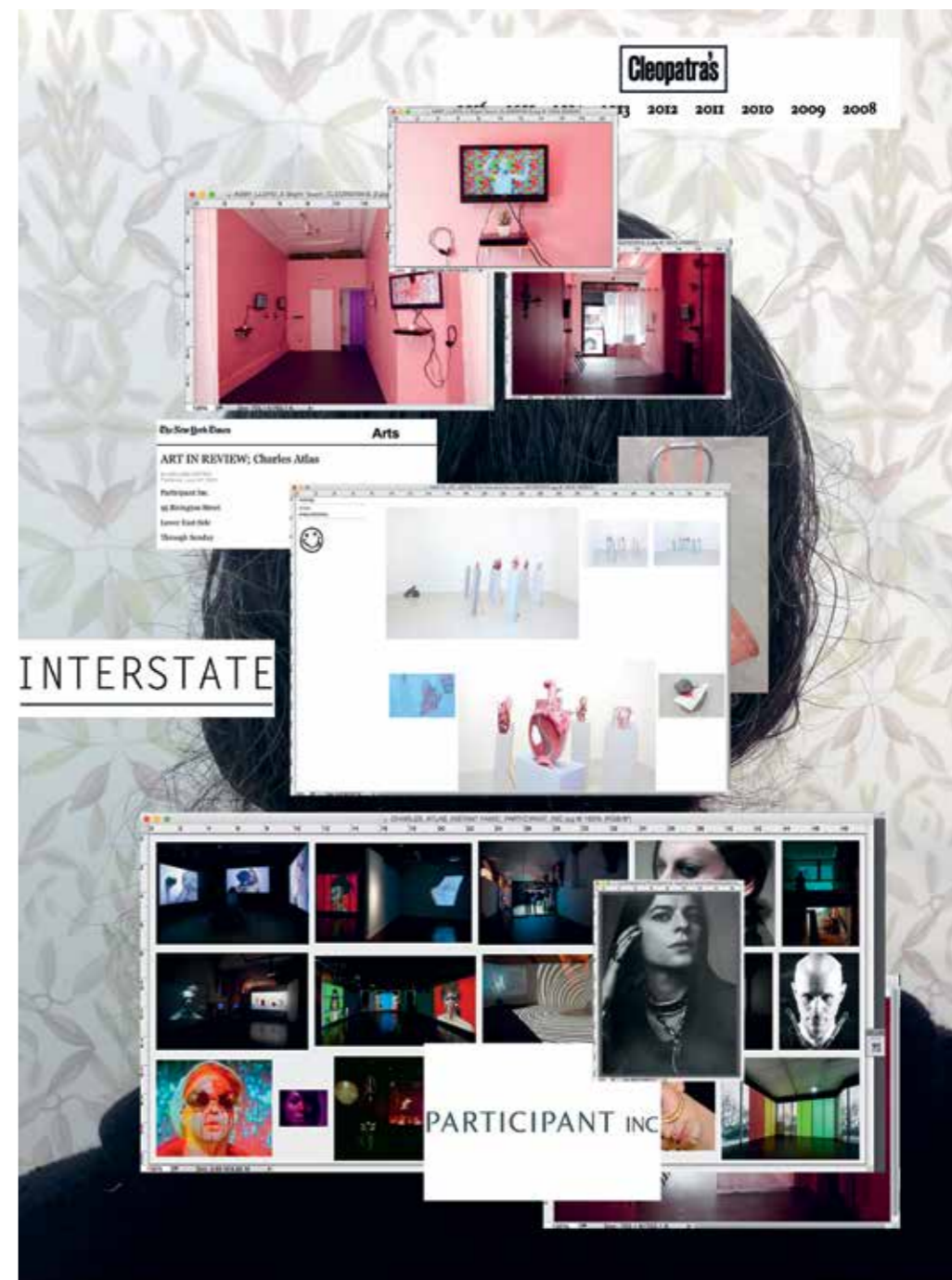
My Barbarian, *Death Panel Discussion*, 2009, opening performance van THE NIGHT EPISODE, 2009, courtesy Participant INC, New York, foto Mark Tusk

stenaars uit de buurt met kunstenaars uit de rest van Amerika en de wereld aan elkaar te koppelen en richt zich daarbij op jonge kunstenaars. Cleopatra's stelt vragen in plaats van een lineaire missie uit te dragen. Zo laat zij de verschillende betekenissen en definities van gemeenschap en samenwerken binnen de kunsten zien.

Op zondag maak ik soms een fietstocht van Greenpoint door Williamsburg naar Bushwick en bezoek opeenvolgend Cleopatra's, Real Fine Arts, Journal, Clearing, Luhning Augustine, Signal en Interstate Projects. Lange tijd leek er nauwelijks motivatie te zijn van het

gen. Dat kan zeker bij Interstate Projects. De grote betonnen box met kelder ligt in het industriële Bushwick en zorgt voor een koude, maar ook coole hedendaagse kunstfeer. Interstate Projects functioneert vooral als leverancier voor externe curatoren die groepstentoonstellingen realiseren, terwijl de uitgebreide solo-exposities vaak van nog niet eerder in New York getoonde Amerikaanse kunstenaars zijn. Ook de Nederlandse Rachel de Jooode exposeerde er met haar solo *The Hole and the Lump*. Cleopatra's is daarentegen veel kleiner en intiemer en staat door haar *front-window* direct met het levendige straatleven in contact, wat

jaar in de alternatieve kunst ruimte-bubbel bevindt. Het gedachtengoed van de alternatieve ruimtes, zoals gedefinieerd in de jaren zeventig en tachtig, heeft Gangitano gevormd. Zo denkt ze nog altijd over alternatieve kunst ruimtes. Ook zij wil kunstwerkers mobiliseren, op verschillende manieren en vrijwel zonder beperkingen. Ik vind het mooi dat Gangitano zegt dat het programma zich organisch heeft ontwikkeld, vooral door te luisteren naar kunstenaars. Het *curatorial* aspect wordt meestal door kunstenaars gevormd en bij solo's probeert ze kunstenaars altijd zoveel mogelijk van dienst te zijn.

Collage door Anouk Kruihof

Ze lacht. Gangitano: 'Mijn grootste budgetzorg is eigenlijk vooral hoe ik van de hele tentoonstellingsinvulling afkom aan het einde van de shows. De ervaring van het publiek in relatie tot de kunst, de ruimte en wat daarin gebeurt, staat voorop. Het zijn vrijwel nooit shows waar *just stuff* geïnstalleerd wordt en weer opgehaald na afloop. Toen (videokunstenaar) Charles Atlas, één van mijn helden, er in 2003 mee instemde om bij ons te exposeren, was ik zo blij, maar ik ging er direct van uit dat hij alleen bestaande werken zou tonen, vanwege zijn drukke agenda natuurlijk. Tot mijn verrassing begon hij te werken aan een

soort levende expositie, waar het publiek doorheen kon lopen en als voyeur het proces kon aanschouwen. Hij creëerde een situatie waar mensen na afspraak live in de ruimte zelf hun videoportret konden laten maken. Door de expositie *INSTANT FAME!* en zijn openheid heb ik veel andere kunstenaars leren kennen, waar later weer allerlei samenwerkingen uitgerold zijn.'

Samen met andere non-profits denkt Gangitano na over de waarde van klein zijn en klein blijven. De meer experimentele en performatieve praktijken die ze tonen zorgen voor een zekere intimiteit die ze van groot belang achten. 'Wij

hebben een klein publiek dat betrokken is, in plaats van een grote groep mensen die voorbijtrekt. Misschien is juist dat wel de meerwaarde van klein zijn.'

ANOUK KRUIHOF

is beeldend kunstenaar, ze woonde afgelopen jaren in New York, maar staat op het punt te vertrekken.

Meer info

Cleopatra's: www.cleopatras.us
Interstate Projects: www.interstateprojects.org
Participant INC.: www.participantinc.org